

תת"ע 9423/08/15 - מדינת ישראל נגד זיאד שלאידה

24 נובמבר 2016

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
תת"ע 9423-08-15 מדינת ישראל נ' שלאידה

לפני כבוד השופט נאיל מהנא
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
הנאשם
זיאד שלאידה

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אייל סמואל

ב"כ הנאשם: עו"ד מרוואן ג'ראייסי

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

מזר דין

מבוא

הנאשם שבפניי הודה והורשע בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**") וכן כעבירה נלווית לעבירה הנ"ל גם בעבירה של נהיגה ללא ביטוח חובה בתוקף, עבירה לפי סעיף 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל - 1970.

הנאשם הינו תושב ה"אזור" השווה כדין בישראל מכוח הליך איחוד משפחות, בידי רישיון נהיגה תקף שהוצא בשנת 1990 ע"י הרשות הפלסטינאית (להלן: "**הרשות**").

המאשימה עותרת להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל ובנוסף לכך, מאסר על תנאי, פסילה וקנס כספי.

עמוד 1

מנגד, טוען הסניגור, כי מאחר ובמועד ביצוע העבירה הנאשם החזיק ברישיון נהיגה שהוצא באזור עוד משנת 1990, אזי הוא אינו מהווה סכנה למשתמשים בדרך. לטענתו, הנאשם קיבל את ההכשרה הנדרשת לנהוג ואין לראות בו כמי שלא הוציא רישיון נהיגה מעולם.

דין

העבירות בהן הורשע הנאשם

הנאשם כאמור מחזיק ברישיון נהיגה בתוקף שהוצא באזור. הנאשם הגיש בקשה להמרת רישיון הנהיגה שלו לרישיון בדרגה מקבילה בישראל, אולם משום מה, בקשתו טרם אושרה.

בתת"ע 6933-11-12 **מדינת ישראל נ' סלמה חמדי** (פורסם בנבו, מיום 02.09.13) (להלן: "**סלמה חמדי**") דנתי ארוכות בבעייתיות הקיימת וקש"י תושבי האזור לקבל רישיון נהיגה ישראלי או להמיר את רישיון הנהיגה שהוצא באזור לרישיון נהיגה בדרגה מקבילה בישראל.

מתחם העונש ההולם

סעיף 40 ג לחוק העונשין, התשל"ז-1977 קובע כי בית המשפט יקבע מתחם העונש ההולם למעשה העבירה תוך שיתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

כפי שכבר ציינתי בפסק דין בעניין **סלמה חמדי** אני סבור כי במקרה דנן מדיניות הענישה כלפי תושבי האזור, אמורה להיות דומה למדיניות הענישה כלפי זרים, שאינם תושבי האזור, אשר נתפסו נוהגים בארץ על פי רישיון נהיגה זר, חרף חלוף שנה מיום כניסתם האחרונה לישראל. במקרה זה, בחלוף שנה מיום הכניסה האחרון, יש להמיר את רישיון הנהיגה הזר לרישיון נהיגה ישראלי.

דהיינו כשם שתושב זר אינו יכול לעשות שימוש ברשיונו הזר לאחר שנה מיום כניסתו האחרונה לישראל, כך מעמדו של תושב האזור המחזיק ברישיון נהיגה תקף שהוצא באזור ואינו יכול להמירו לרישיון נהיגה בדרגה מקבילה לרישיון ישראלי או לקבל היתר לנהוג בישראל מאת גורמי הבטחון.

בנסיבות העניין, על אף שאין להמעיט מחומרת העבירה כך גם אין להפריז בחומרת הענישה, שכן אין דינם של נהגים אלה, כשהם מחזיקים ברישיון נהיגה תקף שהוצא באזור, כדין מי שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה כלל ואין לו ידע קודם או הכשרה בנהיגה. כב' השופט אמנון כהן, מבית המשפט המחוזי בירושלים, הביע דעתו בעניין וקבע בפסק דינו בעפ"ת 47584-06-13 **היתם נגד מדינת ישראל** (מיום 10.09.13), "**נכון הדבר, כי אין דומה אדם שלא קיבל רישיון**

נהיגה כלל לאדם שקיבל רישיון נהיגה פלסטינאי (אך בכל זאת אינו מורשה לנהוג בישראל)".

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת לאחרונה מעלה כי במקרים דומים הוטלו על הנאשמים קנס, פסילה ופסילה על תנאי בלבד.

בעפ"ת (י-ם) 58779-11-12 **איברהים נ' מ"י** (מיום 15.01.13) ביטל בית המשפט המחוזי את עונש המאסר על תנאי שהוטל על המערער בנסיבות דומות, אשר בית המשפט לתעבורה הטיל בגזר הדין, והתיר את העונש לעונש פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

בעניין **סלמה חמדי** הנ"ל, הנאשם שהינו תושב האזור, נתפס נוהג בישראל על אף שאין ברשותו רישיון נהיגה מלבד רישיון נהיגה בתוקף שהוצא באזור. במקרה דנן, לא נתקבלה בקשת המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט השית על הנאשם קנס בסך ₪ 1,500, 3 חודשי פסילה ו- 3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

בתיק תת"ע 8008-07-13 **מדינת ישראל נגד הלסי** (מיום 21.11.13), הצדדים הגיעו להסדר לפיו הוטל על הנאשם, אשר מחזיק ברישיון נהיגה בתוקף שהוצא באזור, עונש פסילה, פסילה על תנאי וקנס כספי בלבד. בסיס ההסדר שהוצג היה, מדיניות הענישה שנקבעה בפסק דין סלמה חמדי הנ"ל לגבי תושב האזור שמחזיק ברישיון נהיגה בתוקף שהוצא באזור.

עוד פסיקה רבה אחרת שהוצאה מבית המשפט זה בנסיבות דומות, בה לא נתקבלה בקשת המאשימה להטיל עונש מאסר ואף לא מאסר על תנאי והסתפק בית המשפט בעונש פסילה, פסילה על תנאי וקנס. (ראה לדוגמא פ"ל 5082-07-14 **מדינת ישראל נגד אשקיראת** (מיום 08.09.14)).

לא זו אף זו, בתת"ע 526-12-12 **מ"י נ' הזיל** (מיום 04.04.13) תחילה הוגש כתב אישום המייחס לנאשם עבירה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה. אולם, המאשימה הסכימה לתקן את כתב האישום כך שבמקום העבירה הנ"ל יועמד הנאשם לדין בגין עבירה על תקנה 578 לתקנות התעבורה מאחר ונתפס נוהג ללא רישיון נהיגה ישראלי אך היה ברשותו רישיון נהיגה תקף שהוצא באזור. בית המשפט השית על הנאשם קנס בסך ₪ 1,000 ו- 3 חודשי פסילה על תנאי למשך שנתיים.

אנא ראה גם ענישה דומה במקרים אחרים דומים בתיקים: תת"ע 4446-05-14 **מדינת ישראל נגד זרעי האני** (מיום 09.09.14); וגם תת"ע א 2599-08-14 **מדינת ישראל נגד מוחסן יחיא** (מיום 12.11.14)

בשיטתנו, הענישה היא אינדיווידואלית ובכל מקרה יש לבחון, בטרם מתן גזר הדין, את נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של הנאשם. בבחינת העונש הראוי לנאשם, בנסיבות המקרה דנן, לא מצאתי מקום כלל להטיל על הנאשם עונש מאסר

כבקשת המאשימה ואף לא מאסר על תנאי וניתן בהחלט להסתפק בפסילה, פסילה על תנאי וקנס כספי.

לפיכך, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. תשלום קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם ב-2 תשלומים חודשיים, החל מיום 1.2.17.
2. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים.
הפסילה תחל מהיום. אין צורך בהפקדה.
3. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום כ"ג
חשוון תשע"ז,
24/11/2016 במעמד
הנוכחים.
נאיל מהנא, שופט**